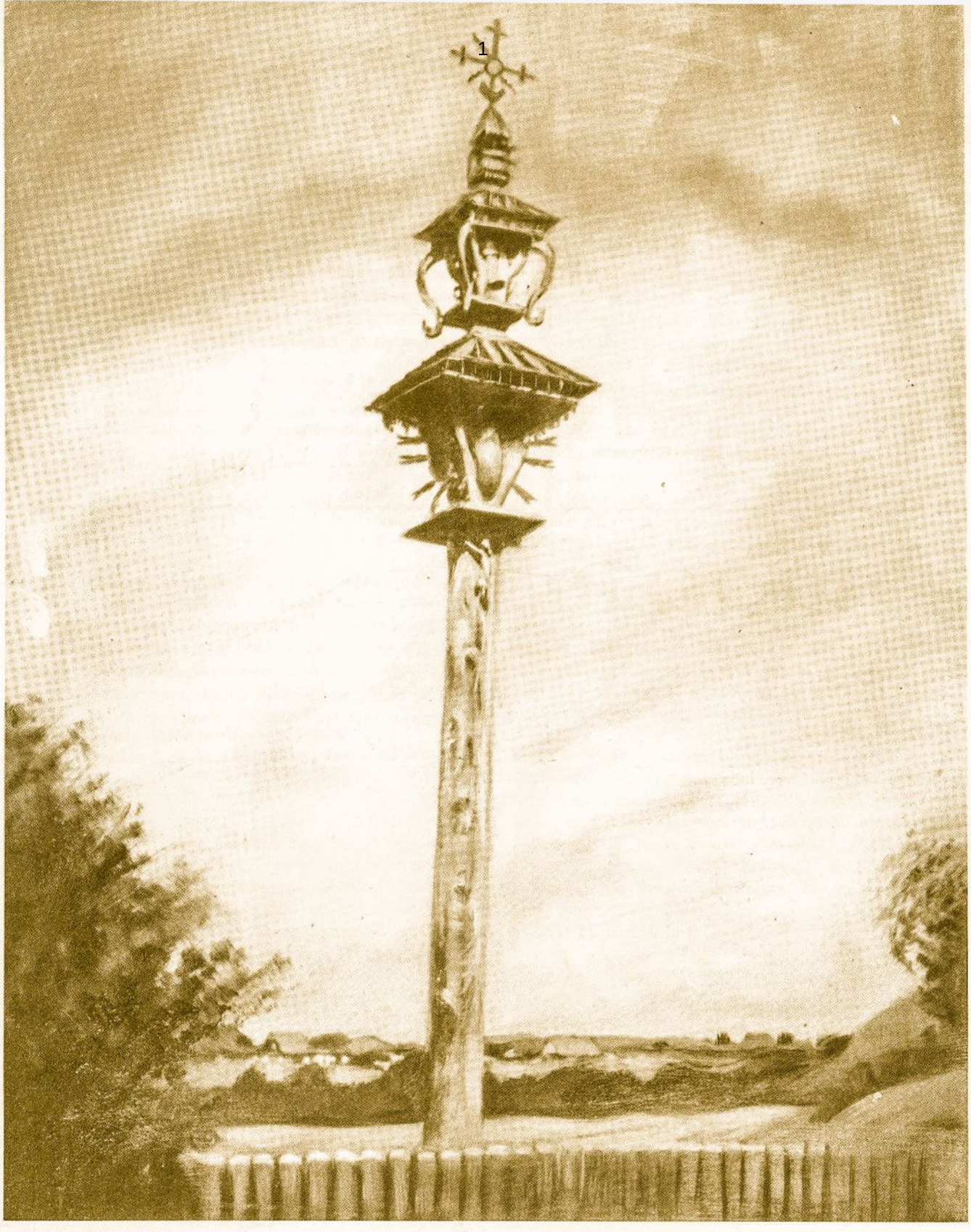

GEGUŽĖ - 1975 - MAY

SKAUTU AIDAS

GEGUŽĖ - 1975 - MAY

ŠKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The **Lithuanian Scouts Association**. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

• Office of Publication:
Skautu Aidas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

• Editor in Chief-Ale Namikiene
6041 So. Fairfield Ave.,
Chicago, Ill. 60629

• Managing Editor-A. Orentas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - $5.00, pusei metų - $3.00, paskir. nr. - 50c.
Garbės prenumerata - $10.00, garbės leidėjo prenumerata - $25.00

Vyr. redaktorė **v.s. A. Namikienė**, 6041 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill. 60629

Red. Pavaduotoja **s. S. Jelionienė**
Techninis redaktorius - dailininkas **v.s. Vl. Vijeikis**
Redakcijos nariai: **v.s. B. Kliorė, ps. R. Fabijonienė, v.s. O. Saulaitienė, v.s. A. Saulaitis, SJ, Brazilija, v.s. B. Žalys, Australija.**

Administratorius: **ps. A. Orentas, 6842 So. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60629**

Pašto dėžutė

Siunčiu Jums trijų skautų mintis, kurias jie paruošė Skautų Studijų Dienai, Los Angeles. Į studijų dieną atsilankė gausus jaunų skautų būrys. Jie aktyviai įsijungė į bendras diskusijas ir pageidauja daugiau tokių dienų ateityje.

Psl. D. Kiršonytė, E. Bandžiulytė ir sl. V. Vilkas dalyvavo diskusijose, kurias man teko suorganizuoti ir moderuoti. Tema - Skautų prisidėjimas prie Lietuvos laisvinimo. Šiose diskusijose savo mintimis prisidėjo dar psl. R. Alseikaitė, sl.s.v. kand. T. Stančikas ir sl.s.v. kand. K. Uldukis.

Šv. Velykų proga, redakcijai linkiu pavasariškos nuotaikos.

t.n. Jūratė Pažėraitė

*

Vasario mėn. numeryje labai akivaizdžiai parodoma, kokia didelė mūsų sąjunga: šalia autentiškų paukštyčių ir vilkiukų darbų spausdinama apie mirusius vyresnio amžiaus brolius. Kitur tai būtų kontrastai, pas mus - ne. Mes esame šeima.

Jau 5 metai be Stepo Kairio. Jo sukurtas vienetas čia gyvuoja ir smarkiai dirba. Kaip su rašiniais, taip ir su muzika - padaro jaunieji patys! Smagu tai rašyti.

v.s. Česlovas Senkevičius

*

Šiuomi prašau daugiau nesiųsti Skautų Aidų, nes išaugo į vyrus ir jau nesidomi. Įstojo į kitas organizacijas.

J.G.

Montrealio Neringos skaučių ir Geležinio Vilko skautų tuntai švęsdami Kūčias surinko $30.00. Siunčiame Jums šiuos pinigus, kad Jūs savo nuožiūra užsakytumėte Skautų Aidą tiems, kurie neįstengia už jį užmokėti. Tai bus vienas iš Montrealio skautų ir skaučių gerų darbelių.

Montrealio skautai ir skautės
(laišką ir auką atsiuntė v.sl. R. Lukoševičiūtė, red.)

*

Širdingai ačiū už malonią staigmeną - Skautų Aido Vasario numerį! Per Velykas matysime Mamytę - ir jai parodysim Jūsų straipsnį. Po to šią medžiagą sudėsime kartu su visa kita (daugybė!) surinkta medžiaga, liečiančia prof. S. Kolupailos knygą.

Paminėjote jo knygos dedikaciją gimtajam kraštui. Įdomu, kad tame pačiame puslapy yra ta pati dedikacija lietuvių kalboje. Mokslinis veikalas, svetimųjų išleistas, o sutiko išspausdinti ir lietuvišką dedikaciją.

Iš viso šis Skautų Aidas sudarė labai malonų įspūdį. Sumaniai įjungtas jaunimo darbas, o tas labai svarbu: surasti priemonių sudominti jaunimą ir jį išlaikyti mūsų gretose.

Evelina Masiokienė

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS PRENUMERATOS - $10.00

D. Keršienė, Toronto, Canada
D. Barzdžiūtė, Downsview, Canada

(perkelta į 7 pusl.)

KAI PASIGENDAME UŽUOVĖJOS

Kiekvienų metų gražaus gegužės mėnesio diena yra skirta paminėti motinai. Sakau gražaus, nes Lietuvoje ir Amerikoje (kur motinos diena buvo pradėta švęsti prieš daugelį metų) gegužis neišvengiamai siejasi su pavasariu, atbundančia gamta ir gyvybe. Atrodo, kad tai dienai visa žemė šventadieniškai išsipuošia šimtais žiedų, atiduodama pagarbą ir meilę motinai, kuri pati yra gyvybės ir meilės nešėja... Ir nežiūrint kaip skubiai bėgtume savo gyvenimo keliu, sustojame valandėlei ir mes šiltesniam žodžiui esančiai ar mielam prisiminimui buvusiai motinai.

Jos vardas toks dažnas mūsų tautosakoje - čia ji lopšine kūdikį liūliuoja, čia drobeles dukros kraičiui audžia, ar ašarą šluosto išleisdama ją į marteles, ar sūnų išlydėdama į karą...

Verčiame istorijos lapus. Toli neieškant, mūsų - Lietuvos didžiųjų žmonių motinos - Daukanto, Basanavičiaus, Vinco Kudirkos - turėjo didelės įtakos jų tautiniam susipratimui, kurio vedami jie daug pasitarnavo Lietuvos gerovei. Tumas-Vaižgantas daug "deimančiukų" paveldėjo iš savo gamtą ir tėvynę mylinčios motinos ir jais išdabino savo raštus. O Šatrijos Ragana su kokia meile ir švelnumu mini "Senojo Dvaro" mamatę, kuri tikrumoje yra jos motinos paveikslas. Čia tik keli pavyzdžiai, kelios asmenybės. Visi jie patys savo kalbose ir raštuose pripažino savo motinų įtaką ir ja didžiavosi.

Dabartiniam jaunimui, mums, kurie į istorijos puslapius dar nespėjome pakliūti, dažnai primetama, kad mes nepripažįstame jokio autoriteto, nejaučiame pagarbos ir meilės vyresniesiems, tame tarpe ir motinai. Kartais net ir mums patiems taip atrodo. Šiandieninis gyvenimo tempas toks begalo greitas. Žinios, mokslinių atsiekimai taip lengvai pasiekiami, kad rodos mes jau viską žinome. Jeigu ne šiandien, tai rytoj jau viską žinosime; surasime patys be mokytojų, be autoritetų. Skubame, bėgame kartu, kad neatsiliktume nuo to bendro tempo, kol... rodos žemė išslysta iš po kojų ir mes pasijuntame lyg pakibę beorėj erdvėj, su baime ir netikrumu dairydamiesi ar spėsim?.. Tada pasigendame užuovėjos, atramos ir jausmo, kad nesame vieni. Ir kaip dažnai tik žinia, kad motina yra čia pat, ar tik jos prisiminimas, atneša naujų jėgų, gražina pasitikėjimą, gražina mums tą žemę po kojų...

vyr. sk. Ginta Viliūnaitė
Sydney, Australia

Vincas Kudirka

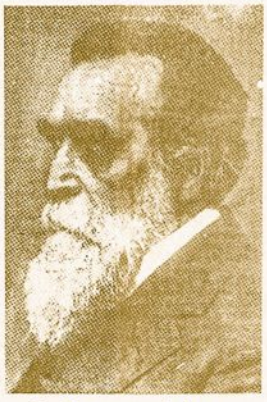

J. Basanavičius

Tumas-Vaižgantas

S. Daukantas

SKAUTYBĖ IR MES

Dažnai sakoma, kad skautybė yra žaidimas.

Žaidimas, ne tik pramogauti ar laisvalaikiui užpildyti, ne laimėti ar pralaimėti, bet visam gyvenimui įprasminti.

Skautybė yra ilgametis nuotykis, įdomus, patrauklus ir vis naujas.

Iš vadovės-vadovo taško žiūrint, skautybė yra didelė proga prisidėti:
kad žmonės būtumėm geresni ir
kad pasaulis būtų gražesnis.

Mūsų lietuviškosios skautybės sistema siekia išugdyti -
ŽMOGŲ, tai pirmiausia,
LIETUVĮ-LIETUVAITĘ, tai svarbiausia,
PILIETĮ, tai reikšmingiausia,
SKAUTĄ-SKAUTĘ, tai būtiniausia,
VADOVĄ-VADOVĘ, tai viltingiausia.

v.s. A. Saulaitis

LIETUVOS NACIONALINĖ MARIJAMPOLĖS BIBLIOTEKA

Laiškas iš Brazilijos

Mielieji,

Noriu parašyti, kol turiu daugiau laiko, ir kol Kongreso ruošos neįjungėme į penktą bėgį. Turiu daug ką Jums papasakoti apie tų dviejų metų įvykius ir pergyvenimus. Braziliškai sakant, rašau "mediniu veidu", neatsiprašydamas už neparašytus laiškus, už nepasiųstus Kalėdų sveikinimus. Nuoširdžiai dėkoju už Jūsų perskaitytus straipsnius ir žinutes apie Brazilios lietuvius ir patį kraštą, už dau elio talką įvairiais atvejais.

Šiame laiške norėčiau pasidalinti įspūdžiais iš penkių 1973 m. įvykių, o paskui pridėti dar šiaip minčių. Vien tik apie keliones čia, P. Amerikoje, būtų galima prirašyti knygą - pernai dvi pilnas savaites prasėdėjau tarpvalstijiniuose autobusuose, o šiemet jau pasisekė (autobusais) išvažinėti 10.000 km. Kartais reikia pasižiūrėti į užrašus, kad žinotum, kur esi!

Grįžęs iš Š. Amerikos 1973 m. rudenį, daug vakarų praleidau pasakodamas apie jaunimą ir visus, kuriuos kelionėje sutikau. Vaikai, suaugę ir seneliai matė šimtus skaidrių iš įvairių vietų ir skautų V Tautinės stovyklos (1968) filmą, pirmąkart rodomą P. Amerikoje. Manau, kad pati didžiausia apaštalavimo sritis mūsuose ir yra VIENIEMS LIETUVIAMS PASAKOTI APIE KITUS LIETUVIUS.

1973 m. lankiau šeimas; spėjau tik apie 400 namų per tuos mėnesius iki Kalėdų aplankyti. Statistikos mėgėjams pridėtina, kad vidutinis nuotolis tarp šeimų buvo apie 15 km!

Jubiliejinė lietuvių skautų ir skaučių stovykla 1973 m. rugpiūčio mėn. buvo man kaip pasakos apie karalius ir aukso rūmus mūsų tautosakoje kaimo žmonėms. Per 3-4 dienas iš palmių žemės persikelti į visai kitokią aplinką nėra juokai, o tuo labiau, vietoj mūsų skautų-skaučių mišraus vieneto 20-ties narių (įsteigto ir atgaivinto kun. H. Šulco) pamatyti 1000 iš įvairių vietovių! Kiekviena diena toje stovykloje buvo brangiausias turtas, ypatingai su pažįstamais ir draugais iš "senų" laikų. Žmogus jautiesi apsvaigęs nuo tos pakilios dvasios, malonių vadovų ir stovyklautojų sukurto gyvenimo. Buvo praėję ketveri metai nuo paskutiniosios mano skautų stovyklos.

Ypatingą įspūdį paliko du dalykai. Pirma, kad per tą laiką išaugo nauja jaunųjų vadovų ir vadovių karta, lygiai taip pat susidomėjusi ir atsidėjusi lietuviškam skautiškam darbui ir gyvenimui, ir kad vai bendrai patys lavinasi, sugalvoja naujų žaidimų, rankdarbių, pasirodymų, užsiėmimų - čia daug išmokau. Antra, kokia didelė mūsų gyvenamųjų kraštų įtaka į mūsų pačių papročius, galvoseną, elgesį. Pvz., kartą, eidamas pagrindiniu stovyklos keliu, sutikau būrį skautų ir skaučių, valgančių ledus. Maloniai pasisveikino, praėjo, o man net nesąmoningai kilo mintis galvoje: "Kokie tie vaikai nemandagūs!" Kodėl? Todėl, kad pas mus, Brazilijoje, priimta kitam, net svetimam, pasiūlyti: "Ar norėtum?", jeigu pats valgai (nors ir būtų aišku, kad atsisakys). Kai mūsų šokėjai per repeticijos pertrauką nusi-

Beliko tik pusmetis iki III-jo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso, įvyksiančio Kalėdų ir N. Metų laikotarpyje P. Amerikoje.

Besiruošiantiems ten važiuoti šie keli mėnesiai bėga nekantraus laukimo ženkle, gi kongreso rengėjams - jau prasidėjo pats karštasis darbymetis. Labiausiai tos ruošos rūpesčiai yra užgulę šio kongreso vyriausio "rūpintojėlio" - brolio A. Saulaičio - galvą.

Dedame ištrauką iš jo laiško, rašyto Velykų proga. Paskaičius apie jo keliones, įspūdžius ir išgyvenimus jose bei visą darbų srautą, redakcija nė nesistebi, kad brolis Antanas, uolus mūsų redakcinio kolektyvo narys, nei "Skautų Aidui" nebeparašo.

Linkime jam geriausios sėkmės ir skautiško giedrumo!

Brazilietė su savo draugais

Ant akmens pastatyta bažnyčia

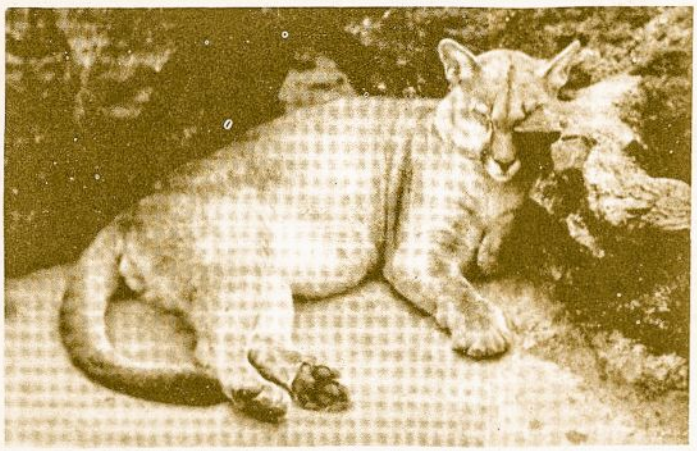

Brazilijoje gyvenantis gyvulys onsa

Brazilijos augmenija

perka ledų ant pagaliuko, reikia bent nuo kelių po kąsnį nukąsti, kad nebūtum nemandagus. (Kas kaime yra iš to paties dubens su kitu sriubą srėbęs - to papročio nesibodi).

1974 m. liepos mėn. savaitę su vaikais (įskaitant mūsų naujus skautukus) stovyklavome šv. Elžbietos miestelio apylinkėse. Vienas juokingesnių nuotykių buvo tėvų diena, kurią pradėjome įvairiais grupiniais uždaviniais. Vienai mergaitei (pirmosios pagalbos pratybos) įgipsavo kojį, o tuo tarpu atsirado tėvai, nieko nežinodami apie žaidimą, ir labai išsigando. Lėlių (turime 14) teatras vietoj pramatyto pusvalandžio užsitęsė 2 val., kol reikėjo jį sustabdyti - vaikai tiek prisigalvojo visokių pasakų ir "dramų"! Tą patį mėnesį "Nemuno" tautinių šokių grupė autobusu išvyko 7 pasirodymams į Urugvajų ir Argentiną (tik apie 1800 km!). Grįžo labai patenkinti.

Kartą šešiese nutarėm įkopti į Gavea uolą - 842 metrų kalną prie pat jūros. Užtruko apie 3 valandas; iš baimės vos negavau galo: pasižiūri 2000 pėdų žemyn per petį ir tik matai namus, kaip degtukų dėžutes ir žmones, kaip skruzdėles. Gamta tokia žavinga, vešli, o nuo kalno galima toli toli matyti. Miške saulėtą dieną taip tamsu, kad beveik negalima fotografuoti (spalvotu filmu).

Jau 1973 metų gale buvom pradėję mėnesines jaunimo studijų dienas, kurių metu ruošiamės Jaunimo kongresui; tai nuo to laiko kongresas ir traukia mūsų visų dėmesį ir jėgas.

Lankydamas, kaip anksčiau minėjau, lietuvių šeimas (kurios lietuvio kunigo nėra mačiusios 20-40 metų), apvažinėjau 10,000 km. plotą. Vienas sau važiuodamas turi laiko suvirškinti įspūdžius, pagalvoti apie mūsų darbo prasmę, apie lietuviškumo puoselėjimą, apie tai, kaip pritraukti toli gyvenančius ir daugelį metų atsiskyrusius lietuvius. Jei kas pasako: "Neapsimoka taip toli dėl vieno lietuvio važiuoti ir vargti", tada pagalvoju apie "Camel" cigarečių skelbimą: "I'd walk a mile for a Camel". Jeigu kitas žmogus gali mylią nužingsniuoti tik dėl cigaretės, tai kiek daugiau už cigaretę vertesnis yra mums kiekvienas lietuvis ar lietuvių kilmės žmogus! Vienoj vietoj be kojų senutė, visą laiką ramiai laikiusis, atsisveikindama paėmė ranką ir verkdama klausė: "Ar dar kada pasimatysime?" Beveik visos šeimos nebuvo lankytos 20 metų: gera dalis - 40 ar daugiau metų arba niekad. "Mums Jūs atstovaujate Lietuvą", pasakė vienas beveik lietuviškai užmiršęs žmogus. Visi norėjo daugiau išgirsti apie Lietuvą ir apie lietuvius Sao Paule ir kituose kraštuose: keliolika kartų šeimų būriuose ar atskirose šeimose teko rodyti skaidres iš Lietuvos, JAV, Kanados ir kitur. Vieni šių lietuvių prašo suieškoti gimines ar draugus, kiti prašo knygų, plokštelių, net užsisako laikraštį. Tai yra viena tikrovė, kuri įrodo, kad mūsų tauta taip lengvai nežus: niekas tų vadovų nerinko, neįgaliojo, neprašė, nemaldavo. Jie kažkaip paslaptingai išaugo. Vieni lietuviškai išmoksta iš tėvų pavyzdžio, kiti, net ir nemoką lietuviškai ir niekad gyvenime neturėję ryšių su kokia nors veikla, patys jaučia reikalą savo tautiečius burti ir palaikyti. Susitikus vaikus, tikrai negaila padovanoti jiems kokį ženkliuką prisisegti, (pvz., iš JAV, Kanados skautų stovyklų atlikusius) ar prisisiūti. Paskui jie draugams rodo ir net prie pižamos vakare prisisega. Nesuvesi visos lietuvybės į tokią smulkmeną, bet reikia griebtis

Braziliukas

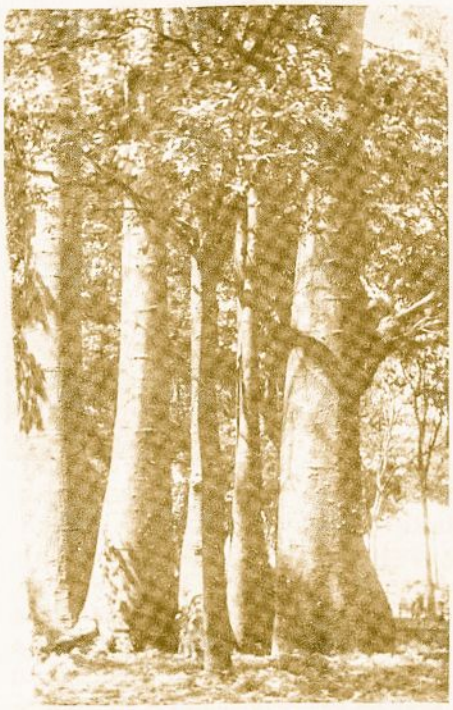

Brazilijos medžiai

ekvienos priemonės, žiūrėti į ekvieną lietuvių kilmės žmogų skirai. Jei ąžuolas atsiranda iš ės, tai gali šis tas išaugti iš mažo nkliuko. Taip pat su automobilių inukais, plokštelėmis ir t.t. Kas li būti malonesnio už tokį mo-ntą, kai išvykstant tau padova-ja nokstančių kviečių varpų ndą, tų apylinkių pasididžiavi-, ir taria: "Tegul šie kviečiai Tau mena Lietuvą ir mus!"

974 m. buvo ir daug daugiau ų nuotykių. Liepos mėn. vėl sto-klavome; buvo labai šalta (iki °C, apie 40°F Naktį!); buvome 51 stovyklautojas. Mums padėjo Gabija Juozapavičiūtė iš Kanados, atvykusi pamatyti šio krašto. Šioje stovykloje susidarė jaunų vadovų būrelis, kuris tikrai domisi stovyklavimo menu. Iš "baisesnių" nuotykių buvo voras (nedidelis, maždaug suaugusio žmogaus viso delno dydžio, įskaitant kojas), kuris įkando vienam iš vadovų - pirmą kartą per visas stovyklas, kuriose teko dalyvauti. Miestelyje įleido adatą, ir nieko baisaus neatsitiko.

Jau visi gerai žinote, kodėl III Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas ruošiamas čia. Tai yra iš viso PIRMAS pasaulinio masto lietuvių renginys visoje P. Amerikoje. Todėl jis yra mums labai brangus. Jam pradėjome ruoštis tuoj po 1972 m. kongreso JAV - Kanadoje. Čia yra TIEK DAUG MŪSŲ JAUNIMO, kuris, kiek tik sugeba, dirba JK-o naudai. Tai daugiausiai trečios kartos lietuviai; jų tėveliai gimę šiuose kraštuose arba atvyko labai jauni.

Kurie galite - atvykite, tikrai labai nuoširdžiai prašau. Negalintieji remkite kitų pastangas kongresą suruošti, kad jaunimas galėtų čia su mumis pabūti, pamatyti tokius skirtingus kraštus, gamtą, gerokai skirtingą lietuvišką gyvenimą, bet tas pačias viltis, svajones, ryžtus; iš tikrųjų - tą pačią lietuvišką šeimą!

Jaunimo kongresu norime išjudinti ir visas mūsų kolonijas P. Amerikoje. Tikiu, kad mums kongresas tikrai bus labai naudingas, kad jam taip ilgai ruošęsi, turėsime tvirtesnį pagrindą ateities

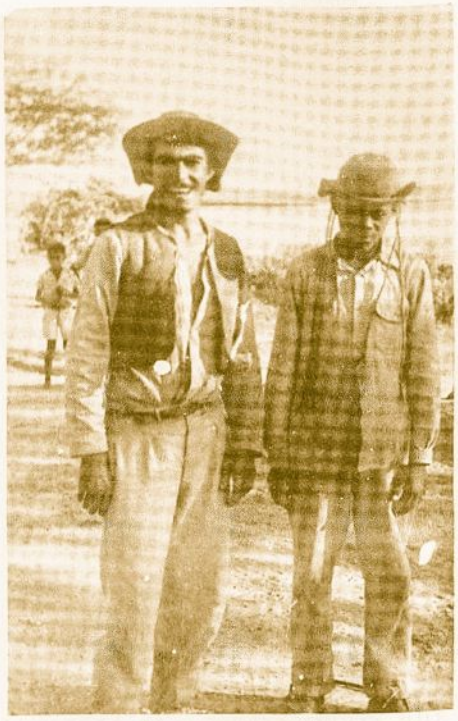

Šiaurės brazilai

veiklai ir darbams. Vienu žodžiu, judame, krutame, o dabar net pradėjome bėgti Jaunimo kongreso reikalais. Tikrai sudėjome į jį daug vilčių ir pastangų.

Linkiu ir meldžiu Jums Viešpaties palaimos ir globos!

Jūsų brolis

Antanas Saulaitis, SJ
Caixa Postal 4421
01000 Sao Paulo, SP
Brazil

Fotografijos Petro Babicko

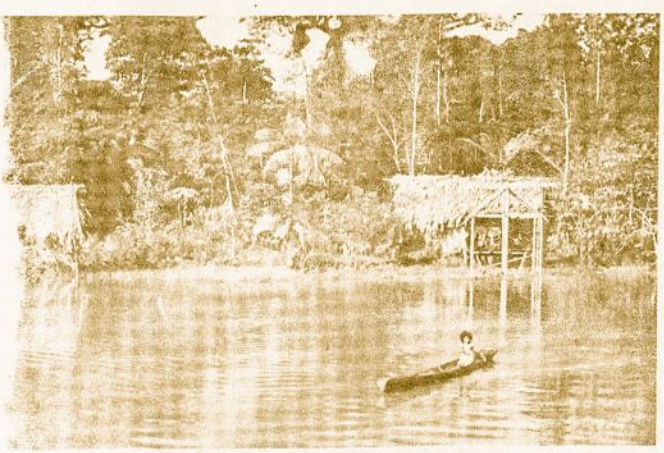

Amazonės upė

Iguaga kriokliai

A	F	K	A	P	Ė	S
S	N	T	F	N	Ž	Ž
T	K	U	D	Z	O	I
R	R	L	B	I	R	B
A	O	P	Č	N	A	U
R	K	Ė	N	I	I	O
P	A	Ž	A	J	L	K
N	S	O	U	A	I	L
U	P	R	T	S	P	Ė

Suraskite gėlių vardus:

astra, krokas, žibuoklė, rožė zinija, tulpė, piliarožė.

Žaidimus sugalvojo Alytė Zalatoriūtė, Aušros Vartų tuntas.

T	R	I	N	T	U	K	A	S	N
U	E	U	M	P	V	U	F	J	I
K	B	L	L	A	I	Š	K	A	S
N	A	S	E	T	I	N	S	I	A
Y	A	B	C	F	D	O	R	D	K
G	I	N	E	T	O	E	T	M	U
A	N	C	T	I	P	N	T	R	T
Ė	D	Ė	K	O	M	F	A	G	Š
Ž	Z	L	P	S	U	O	P	S	E
Ė	O	E	S	A	T	K	A	R	I
D	L	P	S	A	N	P	T	Č	P

Suraskite daiktavardžius:

telefonas, trintukas, kėdė, pelė, pieštukas, dėžė, knyga, laiškas, raktas.

UŽDAVINIŲ ATSAKYMUS žiūrėk 15 pusl.

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

(atkelta iš 2 pusl.)

A. Andrulionis, So. Boston, Mass.
D. Kasinskas, W. Henrietta, N.Y.
J. Bružas, Far Rockaway, N.Y.
J. P. Gale, Lindenhurst, N.Y.
B. Simonaitis, Port Colborne, Canada
A. Jakštas, Eastwood, Australia
V. ir S. Statkai, Chicago, Ill.
V. Namikas, Chicago, Ill.

AUKOS

S. Kligys, Catonsville, MD.	$1.00
J. Zinkus, Picnic Point, Australia	$3.00
S. Šatienė, Warwick, R.I.	$5.00
"Neringos" ir "Geležinio Vilko" tuntai Montrealyje	$30.00

SKAUTŲ AIDĄ UŽSAKĖ Į UŽJŪRIUS

Z. Jaunius, Chicago, Ill. - A. Jablonskytei, Argentina
Palangos vietininkija, N.J. - E. Bacevičienei, Sao Paulo, Brasil
J. Kaklauskas, Ohio - Vasario 16 gimn. Vokietija
V. Bacevičius, Cleveland, Ohio - A. Vikniui, Tasmania, Australia
A. Beresnevičius, Rochester, N.Y. - A. Jablonskytei, Argentina
N. Draugelienė, Rochester, N.Y. - Šarūnui Rosales, Venezuela
D. Orentaitė, Cleveland, Ohio - R. Klovai, Venezuela
Pilėnų tuntas, Cleveland, Ohio - Vasario 16 gimn. Vokietija
Pilėnų tuntas, Cleveland, Ohio - E. Gavorskiui, Venezuela

Ir vėl Torontas! Skautu Aido įgaliotinė ps. Birutė Abromaitienė Kaziuko mugės metu Toronte pravedė vajų. Rezultatas - $200.00 Skautu Aidui!

Skautiškas ačiū

Siunčiu Jums rašinėlį apie Nemuną ir Kuršių Marias. Aš nebuvau Lietuvoje, bet man patinka rašyti apie ją iš nuotraukų, enciklopedijos, pasakų. Nemunas ir Kuršių Marios yra dvi labai gražios vietos. Rašydamas naudojau Lietuvių Enciklopediją ir J. Andriaus žemėlapį. Prašau šį rašinėlį atspausdinti Skautų Aide.

Ačiū,

V. L. Dundzila
Jūrų jaunių kand.
valties valtininkas,
Lituanicos tuntas

NEMUNAS IR KURŠIŲ MARIOS

Nemunas yra didžiausia Lietuvos upė, o Kuršių Marios - didžiausias vandens plotis Lietuvoje, išskyrus Baltijos jūrą.

Nemunas prasideda Sovietinėje Gudijoje ir maždaug 150 km. teka Lietuvos siena (Nepriklausomos Lietuvos). Nemunas teka pro Gardino, Alytaus, Prienų, Kauno, Jurbarko, Ragainės ir Tilžės miestus. Tada jis išsišakoja į Giliją ir Rusnę. Jos įteka į Kuršių Marias. Į Nemuną įteka: Juodoji Ančia, Baltoji Ančia, Merkys, Strėva, Jiesia, Šešupė, Neris, Nevėžis, Mituva, Jūra, Dubysa.

Palyginus su kitomis Europos upėmis, Nemunas yra 14 vietoje pagal ilgį, 17 vietoje pagal baseino plotį ir 22-je pagal vandeningumą. Nemunas yra 933 kilometrų ilgio.

Kuršių Marios susijungia su Baltijos jūra tarp Smiltynės vasarvietės ir Klaipėdos uosto. Į Kuršių Marias įteka Rusnė, Gilija ir Minija. Kuršių Marios yra tarp dviejų kraštų: Lietuvos ir Prūsijos (Mažosios Lietuvos). Prie Kuršių Marių yra Preilos, Kranto, Rasytės, Nidos, Juodkrantės, Smiltynės vasarvietės, Klaipėdos, Rusnės, Ventės, Kentaitės miestai. Kuršių Marios yra 90 km. ilgio ir 45 km. pločio.

Lietuviškai:	Angliškai:
Nemunas	Niemen
Kuršių Marios	Courtland Lagoon
Klaipėda	Memel
Prūsija	Prussia

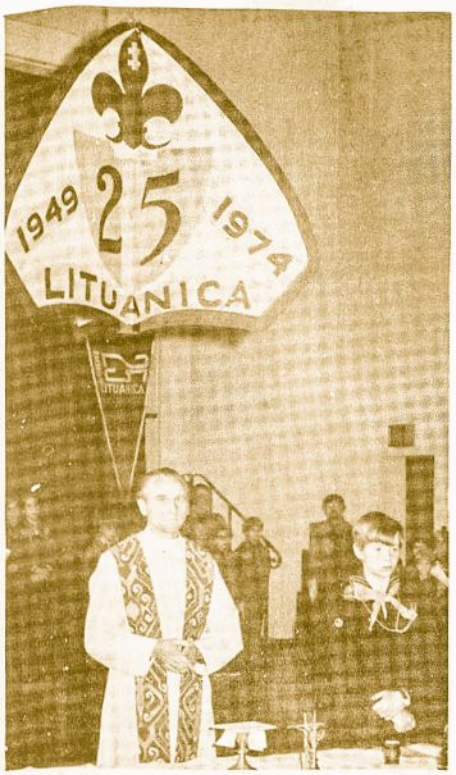

Šv. Mišios Lituanicos tunte. s. kun. Algimantas Kezys ir Vilius Dundzila.
J. Tamulaičio nuotr.

Kuršių marios

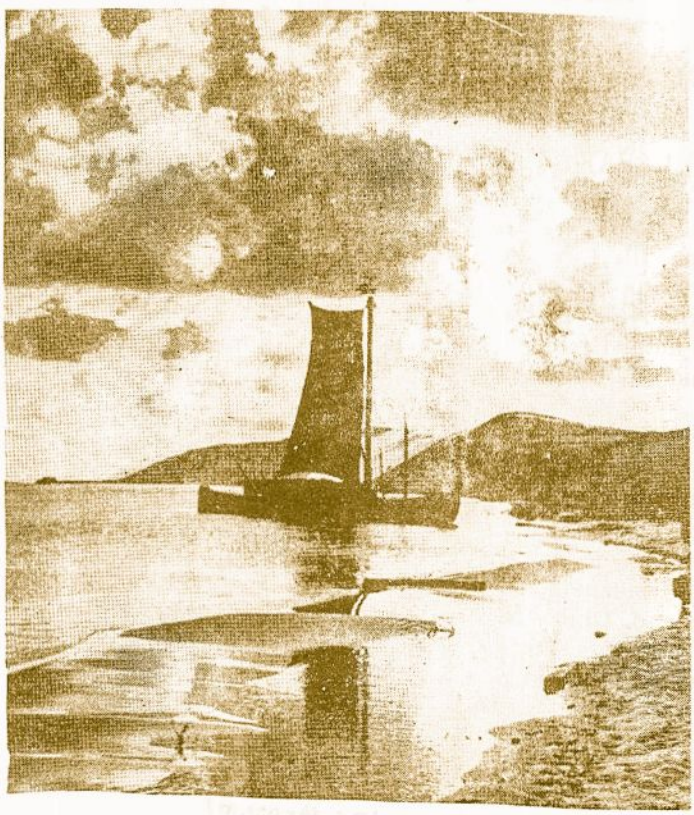

PUČIAM SKUDUČIUS IR BIRBYNES

Vieną vasarą, kai aš dar buvau tiktai vilkiukas, stovyklavau Romuvoje. Kartą atėjo pas mane vienas skautininkas ir paklausė ar aš norėčiau išmokti pūsti skuducius. Aš labai nudžiugau ir tuojau norėjau pradėti. Mane, mano brolį ir keletą kitų draugų tas skautininkas Kairys išmokė išgauti garsą iš medžio. Visi nustebom ir džiaugėmės. Pamažu ta maža mūsų grupė galėjo jau pagroti vieną lietuvišką dainą. Prie mūsų prisidėjo daugiau vaikų, kurie grojo birbynėm; keletas mergaičių skambino kanklėmis. Skautininkas Stepas Kairys įdėjo daug darbo į savo sukurtą grupę, ir pamažu mes visi pradėjom gražiai groti. Ši melodinga muzika visiems labai patiko, nes tai buvo tikros, senos, lietuviškos melodijos.

Kai aš jau išmokau gerai groti skudučiais, s. Stepas Kairys davė man naują instrumentą, kuris vadinasi lumzdelis. Su juo gali išgroti visas dainas. Skautininkas Kairys atvažiuodavo net į namus mane ir brolį pamokyti lumzdeliu groti, o mano sesutę kankliuoti.

Bet vieną dieną suskambėjo telefonas ir kažkas pranešė mums, kad skautininkas Kairys mirė. Visa grupė susirinkom ir nežinojom, ką toliau mums daryti. Išsirinkom vyriausią iš mūsų, kuris turėjo toliau tęsti ir vesti grupę. Tai buvo brolis Gediminas Kalinauskas. Mokėmės ir toliau groti. Pasirodėm net kituose miestuose: St. Catharines, Niagara Falls, Skylon bokšte atlikome kalėdinę programą; grojom Delhi, Londone, Rochestery, kur mus visus labai gerai priėmė. Atvažiuodavo mus pamokyti dar p.p. Mikulskiai iš Clevelando ir s. D. Fidlerienė.

Nežinau kaip jaučiasi mūsų grupės vadas Gediminas, bet mums visiems labai smagu ir linksma sueiti į repeticijas, pagroti, paišdykauti. Pavasarį mes ruošiamės važiuoti į Washingtoną, tai turim kartais su mergaitėmis kanklininkėmis kartu mokytis. Visi norime, kad v.s. Stepo Kairio sukurta grupė dar ilgai išsilaikytų. Man tikrai yra įdomu groti, linksma su draugais skautais padraugauti, ir smagu, kai pavyksta gražiai lietuviškas dainas pagroti. Jau daug metų esu šioje grupėje ir nežinau kada išeisiu. Gal niekada!

Tomas Senkevičius,
Rambyno tuntas, Torontas

vs Stepas Kairys

Sktn. Stepo Kairio muzikinis vienetas, jau 5 mt. be savo įkūrėjo ir pirmojo vadovo. Sėdi antra iš kairės kanklininkių vadovė v.sk. sl. Snaigė Valiūnaitė; stovi užpakaly pirmas iš dešinės skudučių ir birbynių grupės vadovas ps. G. Kalinauskas.

Nuotr. A. Valiūno

Senoviškos kanklės

Iliustratorė vyr.sk. Dalia Petreikytė,
Kernavės tuntas

(Pabaiga)

Rankomis braukydami sniegą nuo nelaimingojo drabužių ir stengdamiesi jį pakelti, jie pastebėjo, kad nukentėjusi buvo mergaitė šviesiais plaukais ir išbalusiu, beveik pamėlynavusiu veidu.

Keista, kad dabar, kada pagalba buvo taip arti, nelaimingoji nebešaukė, tik dar kartą sudejavo.

- Apžiūrėk jos rankas ir kojas, Antanina, - liepė Leonas, - aš nuimsiu jos pašliūžas. Ar nebus ji tik susižeidusi?

Rankos atrodė sveikos, taip pat ir dešinioji koja, bet palietus kairiąją koją, mergaitė vėl sudejavo.

- Išsukta ar nulaužta, - pasakė Leonas. - Reikia daryti neštuvus. Iš jos pašliūžų.

- Jūs neškite ją į trobą, o aš nubėgsiu greičiau ir pakursiu ugnį, - pasakė Antanina.

- Gerai, gerai, bėk, mes viską padarysime, - užtikrino berniukai.

Kaip Algirdas ir Vincas sujudo! Vienas kūrė ugnį, antras nešė vandenį, pilstė jį į puodus - Antaninai liko tiktai komanduoti.

- Reikia sušildyti guolį, parūpinti sausų drabužių, užtiesti paklodę ant stalo, užplikyti arbatos...

Berniukams pasibeldus su savo našta, viskas buvo paruošta.

- Dėkite ją ant stalo, - liepė Antanina. - Turiu ją nurengti ir ištrinti. Jūs atsisukite, kol jus pašauksiu.

Dėkui Dievui, - pulsas plakė, o dabar nurengti - tas ne taip jau lengva vienai - ir dar sustingusį žmogų!

- Vincai, sušildyk rankšluostį prie plytos. Kai pasakysiu "dabar", Algirdas jį man paduos. Dabar, dėkui. Šildyk kitą. Įpilkite karštos arbatos. Paduokite mano pižamą, sušildytą, žinoma. Tu, Leonai, paruošk visa, kas reikia tvarstymui. Blauzdoje geroka žaizda, pėda atrodo tvarkoje.

Vėl mergaitė sudejavo kaip tada, kada berniukai ją kėlė ant neštuvų.

- Mano nugara, - pasakė ji vos girdimai.

Antanina ir berniukai išsigando.

- Kas jai galėtų būti? Reiktų pakviesti gydytoją.

- Aš pakviesiu, - Leonas pasakė tuojau, ir Algirdas pareiškė tą patį.

- O kiti palieka čia.

- Žinome, tamsta vade, - pasakė Jonas, ir visi penki pirmą kartą nusijuokė.

Antanina sutvarstė mergaitei koją ir pradėjo ją girdyti mažais gurkšneliais karštos arbatos.

- Mano nugara, mano krūtinė, - dejavo ji.

- Ar jau gali kiek kalbėti, - paklausė Antanina po pusvalandžio. - Kaip tas atsitiko?

- Mane įspėjo šiandien nevažiuoti, bet aš taip norėjau! Atvažiavau kelioms dienoms į svečius pas dėdę ir norėjau išnaudoti laiką. Kaip man skauda!

- Kas tavo dėdė?

- Agronomas Bartautas. Dieve, jie manęs lauks.

Antanina sudavė sau ranka per kaktą.

- Kaip kvaila, nepagalvojome apie tai anksčiau. Dabar Jonas ir Martynas turės jiems pranešti. Pasakykite, kad gydytojas pakviestas ir kad jie geriausiai ateitų ryt rytą. Mūsų viešnia dabar miegos.

***

Gydytojas rado du sulaužytus šonkaulius ir pareiškė esąs labai patenkintas suteiktąja pirma pagalba.

- Šį vakarą jau per vėlu, bet ryt rytą nugabensime ją į ligoninę. Iki tol paliksiu ją jūsų globoje. Esate

tikri sanitarai!

- Ne mes, o Antanina, - pasakė Leonas, pastūmęs mergaitę į priekį. - Be jos būtume žuvę.

Antanina paraudo kaip vėžys iš džiaugsmo.

Viskas susitvarkė taip, kad Vincas ir Jonas nuėjo namo nakvoti, o kiti paeiliui budėti. Tik Antanina miegojo kaip užmušta iki pat ryto.

Ligonė gerai pasilsėjusi jautėsi žymiai geriau, ir transportas į ligoninę praėjo be ypatingų incidentų. Ponas ir ponia Bartautai pasirodė esą labai malonūs ir atsidėkodami pakvietė visus į savo namus pietauti.

Prieš tai Antanina ir Leonas, palydėję ligonį, dar kartą grįžo į trobelę. Tai turėjo būti paskutinis kartas, nes visiems buvo kažkodėl aišku, kad jų draugė turės išvažiuoti.

Jie ėjo tylėdami. Mergaitė buvo tokia laiminga, tokia patenkinta, kad nejautė žemės po kojomis. Ji įrodė mokanti ne tik meluoti ir apgaudinėti, bet ir nelaimėje padėti. Draugai nebeniekins, nebeatsisakys jos!

- Tu puikiai mokėjai elgtis, - pasakė Leonas pagaliau. - Mes visi sužavėti, ir gailimės, kad tavęs nebebus mūsų tarpe. Bet prieš atsisveikindamas aš noriu tau kažką pasakyti.

- Ką tokio? - Antanina išsigando, tikėdamasi išgirsti priekaištų.

- Aš žinojau, kad tu mergaitė.

- Žinojai?

- Taip, jau pirmą vakarą ėmiau tave stebėti. Atrodei man įtartina. Ir atmeni, kaip sudavei man per pirštus - berniukai to nedarytų. Ir tavo ranka, kada tave griebiau supykęs dėl bulvių, - atmeni, - buvo ne berniuko ranka.

Mergaitė sustojusi pažvelgė į draugo veidą. Jis buvo malonus ir švelnus, kaip ir jo balsas.

- Norėjau tave išbandyti, - kalbėjo jis toliau, - jei ji

ko nors verta, ji ištvers - sakiau sau. Jei ji nieko verta, tevažiuoja kuo greičiausiai namo. Man buvo ir pikta, ir linksma. Bet tu ištvėrei.

Antaninos šypsena buvo atspindys. Ir jei kas būtų jų klausęs, jie būtų sakę, kad viskas aplinkui - ir sniegas, ir pušys, ir dangus - šypsosi su jais.

- Ar dabar viskas tvarkoje, Antanėli?

- Taip, Leonai, viskas.

Prieš trobą jie dar kartą sustojo. Leonas paėmė mergaitę už rankos.

- Aš tau rašysiu, gerai? - pasakė jis greitai. - Ir tu man atsakysi. O vasarą atlankysiu jus namuose.

Jis atplėšė duris, ir juos pasitiko keturių draugų griausmingas valio.

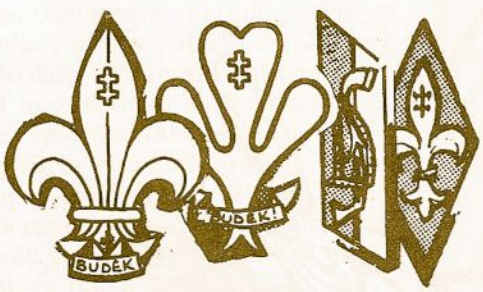

1973-1975 m. Lietuvių Skautų Sąjungos Taryba.

L. Saplio nuotr.

Alyvom Sužydek...

Vieni į naujus metus žvelgia su viltimi,
kiti - su nepasitikėjimu ir baime.
Ar jie mums atneš džiaugsmą ir laimę,
Ar liūdesį skaudų?
Ar priklausys tas nuo mūsų?..

vyr.sk.sl. T. Gaidelytė

IŠSIPILDĘS NORAS...

Gulėdama ant smėlio galvojau, ar būtų galima sulėtinti laiką taip, kad viena minutė išsitęstų į valandą. Aš taip labai norėjau, kad tai būtų galima. Saulė šildė ir degino. Mano draugas snausdamas gulėjo šalia. Jūros ūžimas nustelbė visus kitus garsus, tik karts nuo karto pasigirsdavo žuvėdrų klykavimas. Bet žinojau, kad greitai tokia nuotaika bus išblaškyta, nes mama pašauks iš vasarnamio, kad laikas eiti stalą dengti.

Staiga išgirdau iš jūros keistą garsą, tokį lyg tūkstantis paukščių čiulbėtų. Pasikėliau ant alkūnių ir apsidairiau. Žiūriu, ant bangų stovi baltai apsirengusi moteris. Ji prisiartino ir paklausė ar tikrai noriu, kad laikrodis sustotų? Aš nudžiugus, kad mano noras išsipildys greitai pasakiau, kad taip! Kad tikrai noriu. Ji pagrąsino, jog kai laikas sustoja, kas nors turi mirti. Aš net nepagalvojusi atsakiau, kad vistiek noriu, nes maniau, kad tur būt mirs kas nors kokiam tolimam pasaulio krašte. Ji pamojo ranka, pasakė kažinką nesuprantama kalba ir palengva pradėjo nykti. Mano draugas tuo metu atsibudo ir pamatęs ją benykstančią šoko paskui ją į jūrą. Pervėlai jis pamatė didelę bangą ir nebespėjo išbėgti. Banga jį pamurgdė ir nuskandino.

Sesė V.

Laiškas, KURIO NEIŠSIUNČIAU TAU

Mintys, greitesnės viena už kitą, pralekia ir nyksta. Nežinau, ką aš galėčiau čia įrašyti?! Žinau, tai pirmas laiškas Tau - imu plunksną ir rašau. Tik kažkodėl taip sunku savo mintis sugauti...

*

Ne, nebuvo vėsu, o diena ir visai graži buvo. Bet aš lyg truputį virpėjau, o gal man tik taip atrodė. Laukiau, ir krūtinėje buvo kažkas ne taip, kaip kasdien.

Tiesa, Tu nepastebėjai to. Ir gerai. Norėjau tada Tau daug daug puikių žodžių pasakyti, tik va, ne taip viskas susiklostė. Tavo akyse tebuvo - tuštuma.

Ir kaip keista, kad greit visa tai manyje taip pat... O ne ne, negalėčiau pasakyti, kad ir manyje liko tuštuma, - tik akyse džiaugsmas tas prigeso...

O juk tikėjausi ne taip... Tačiau yra dar keisčiau, kad ir šiandien to pamiršti neįstengiu. Ir viduje, ten, kažkur giliai, giliai randelis toks mažytis įsirėžė. Štai ir šiandien jis vis man tai primena, ir gal dar daugelį kartų primins. O taip trumpai tai visa buvo; na, juk akimirka gal tik - ar kelios. Po to įlipome į mašiną ir - nuvažiavome.

Bet to jau neprisimeni Tu, mažas Vaike...

Brolis V.

MANO KATYTĖS

Vieną šiltą dieną aš važinėjau dviračiu tarpgatvyje. Prie vienos tvoros buvo padėta didelė dėžė. Aš norėjau dėžę atidaryti ir pažiūrėti, kas yra viduje. Atidarius pamačiau, kad viduj sėdėjo keturios mažos katytės. Jos visos buvo labai plonos. Dvi buvo juodos, o dvi pilkos. Man buvo smagu, kad mano draugės buvo su manim. Man buvo labai gaila katyčių. Aš negalėjau suprasti, kaip žmonės jas taip galėjo palikti. Aš žinau, kad skautė yra gamtos draugė, tai aš nutariau katytėms padėti. Aš nubėgau namo ir atnešiau pienuko. Tada aš jas parsinešiau namo, pasiėmiau pinigų ir nuėjau į krautuvę nusipirkti maisto. Aš žinojau, kad tėveliai man neleis katytes pasilaikyti... Kai dauguma katyčių maisto buvo suvalgyta, mano draugė, mano brolis, brolio du draugai ir aš ėjome iš namo į namą ir klausėme, ar kas norėtų katytės. Už kokios valandos mes jau buvom suradę namus trims katytėms. Viena pilka dar buvo likus. Aš ją vieną naktį pasilaikiau, o sekančią dieną mano draugė ją pasiėmė. Man nesmagu buvo katytes atiduoti, bet aš žinau, kad dabar jos visos turi gerus namus.

Rita Bartuškaitė
"Šešupės" draugovė
Kernavės Tuntas

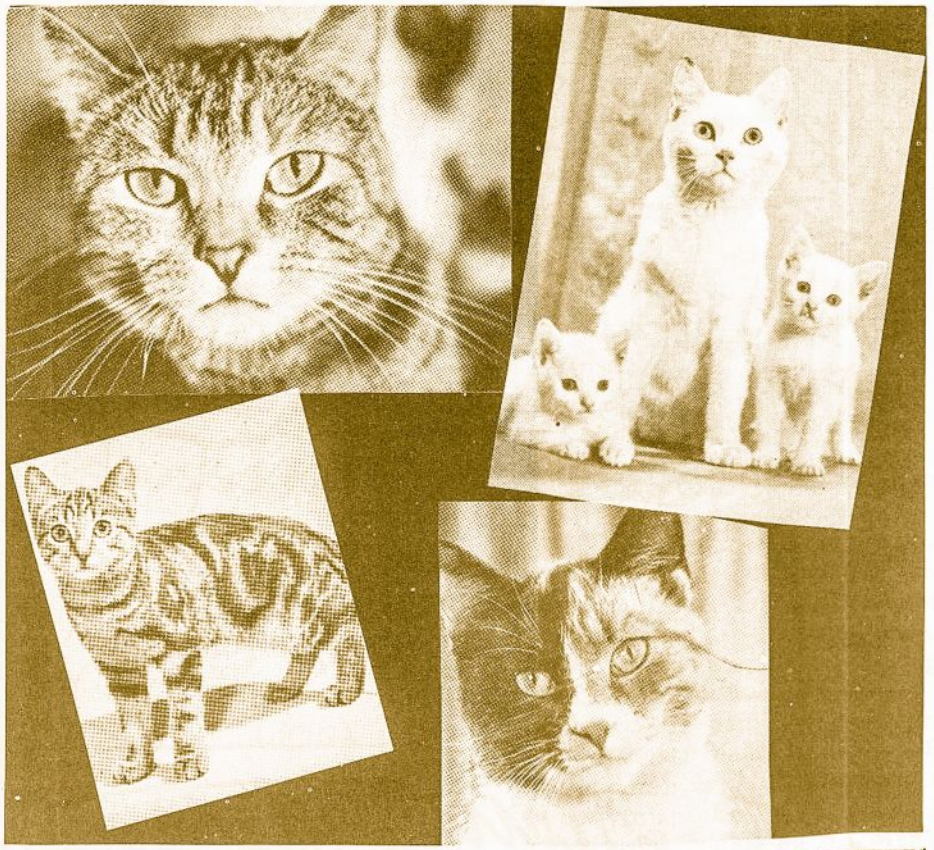

"SKILTIS" IR KODĖL JI MAN PATINKA

"Skiltis" yra Lituanicos tunto žurnalas. Aš jį visuomet skaitau. Man labiausiai patinka skaityti brolio Salotos patarimus. Jis prirašo daug juokingų atsakymų. Taip pat man patinka skaityti pasakojimus apie skautavimą. Aš visuomet peržiūriu visas fotografijas ir juokingus piešinius - "cartoons". Kartais randu savo skilties nuotrauką. Mudu su broliuku žiūrime ir džiaugiamės mūsų žurnalu "Skiltimi".

Raimundas Bagdonas,
Lituanicos tuntas
Vytauto dr-vė
Erelių skiltis

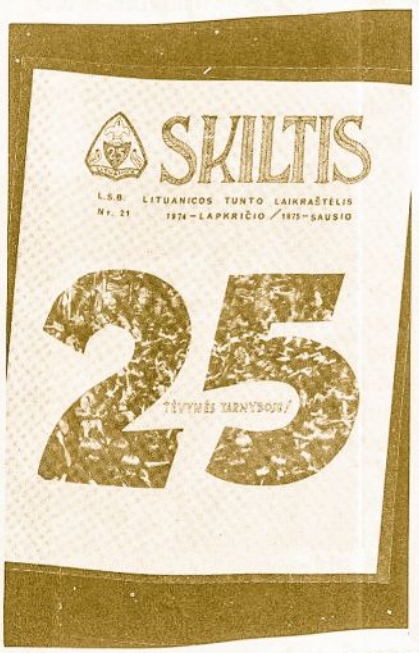

ŽAISK, PAUKŠTYTE

(Žaidimas paukštytėms)

Žaidėjų ratelio apsuptas stovi "kiškelis". Žaidėjos dainuoja:

Tu, kiškeli, mėlynasis,
Kiškelėli mėlynasis,
Tai ne tau, tai ne tau
Po darželį šokti.
Tai ne tau, tai ne tau
Rūtytėles skinti!

"Kiškelis" staiga šoka į kurią nors pusę ir bando jėga iš ratelio išsprūsti dainuodamas:

Va tai man, va tai man
Po darželį šokti.
Va tai man, va tai man
Rūtytėles skinti!

Žaidėjos jo neišleidžia. Jei pro tarpą tarp žaidėjų kiškeliui pasiseka išlįsti iš rato, tai žaidėja iš dešinės tampa "kiškeliu" ir žaidimas kartojamas.

KUO AŠ NORIU BŪTI?

Užaugus aš norėčiau būti detektyve. Man įdomu žiūrėti televizijoj ir skaityti apie tuos žymius žmones, kurie sugauna daug vagių. Tie žmonės turi gerai mokėti, kaip tuos vagis sugauti. Jie kartais turi ir kautydytis. O kartais turi jiems paspukti rankas arba kojas. Kiti detektyvai ir "karate" naudoja. "Karate" yra, kai vienas žmogus su kitu susipyksta, ir vienas su ranka duoda kitam per ranką ar per nugarą. Kartais man atrodo, kad būtų labai įdomus toks gyvenimas, bet taip aš norėčiau savo kraštą apginti nuo vagių ir kitų blogų žmonių. Jeigu nebūtų detektyvų, tai visas pasaulis būtų pilnas baisių žmonių. Aš nors turi sugauti tuos negerus žmones, o policininkai visą laiką negali. Detektyvus pašaukia, jeigu kas nors ką pavagia. Jie sugauna vagis ir nuveža į kalėjimą. Toks gyvenimas man patiktų!

Nežinoma paukštytė
iš Chicagos

Tuo pačiu metu...

Sesė Balčienė Californijoje džiaugiasi kalnais, o brolis Bacevičius Clevelande - baltąja žiema...

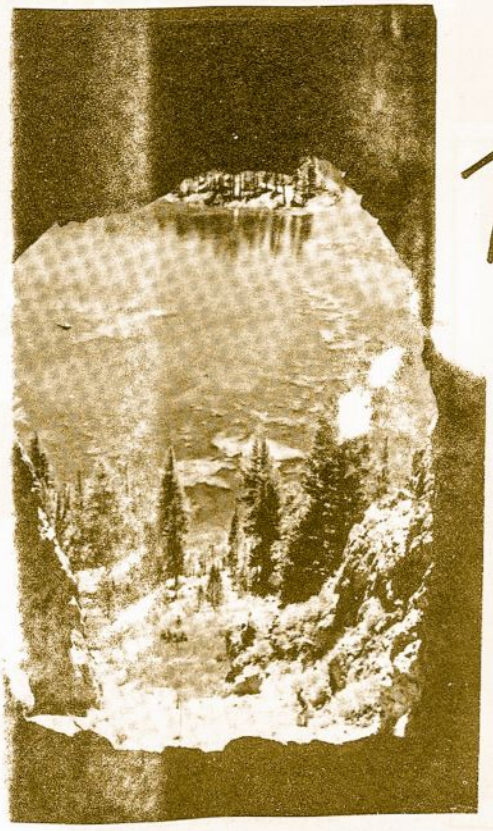

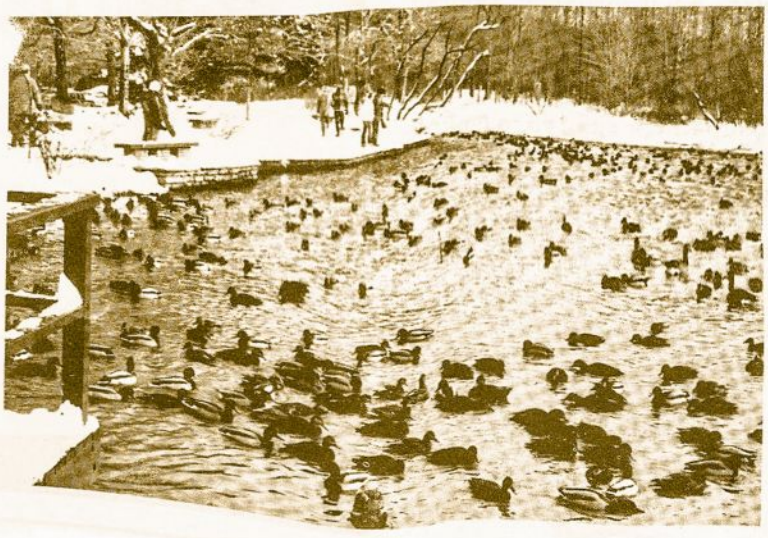

ATSAKYMAI į UŽDAVINIUS 7 pusl.

A	F	K	A	P	Ė	S
S	N	T	F	N	Ž	Ž
T	K	U	D	Z	O	I
R	R	L	B	I	R	B
A	O	P	Č	N	A	U
R	K	Ė	N	I	I	O
P	A	Ž	A	J	L	K
N	S	O	U	A	I	L
U	P	R	T	S	P	Ė

T	R	I	N	T	U	K	A	S	N
U	E	U	M	P	V	U	F	J	I
K	B	L	L	A	I	Š	K	A	S
N	A	S	E	T	I	N	S	I	A
Y	A	B	C	F	D	O	R	D	K
G	I	N	E	T	O	E	T	M	U
A	N	C	T	I	P	N	T	R	T
Ė	D	Ė	K	O	M	F	A	G	Š
Ž	Z	L	P	S	U	O	P	S	E
Ė	O	E	S	A	T	K	A	R	I
D	L	P	S	A	N	P	T	Č	P

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

MEDICINA

Tai labai plati specialybių ("topicals") sritis. Čia galima rasti daugybę pašto ženklų, kuriuose parodyti gydytojai, chirurgai, bakteriologai, atradėjai. Į šią sritį taip pat reikia įskaityti gail. seseris, ligonines ir jų įrengimus. Pašto ženklus, išleistus kovai su džiova ir raupsais, kovai su maliarija, Raudonojo Kryžiaus pašto ženklus.

Iš Lietuvos pašto ženklų su gydytojais reikia paminėti Dr. Vincą Kudirką, Dr. Joną Basanavičių (jis keletą metų vertėsi gydytojo praktika Bulgarijoje), Dr. Kazį Grinių ir Dr. Joną Šliūpą. - Latvija 1930 m. išleido 10 pašto ženklų seriją kovai su džiova (trijuose pašto ženkluose parodytas Lotaringijos kryžius, dviejuose - sanatorijos). Tie patys pašto ženklai 1931 m. buvo perspausdinti naujomis vertėmis. 1936 m. buvo išleista 4 p. ženklų serija "Baltojo Kryžiaus" naudai. - Estija 1921, 1923 ir 1931 m. išleido kelis p. ženklus Raudonojo Kryžiaus naudai. 1933 m. išleido 3 pašto ženklus kovai su džiova, kuriuose parodyti: gail. sesuo su sergančiu vaiku, Taagepera sanatorija ir Lotaringijos kryžius ramunės žiede.

Lenkija, be šiaip įvairiomis progomis išleistų pašto ženklų, 1957 m. išleido 7 p. ženklų seriją vien tik su gydytojais. Be to, kelis kartus išleido pašto ženklą su Dr. Marija Curie-Skladowska, Nobelio premijos laureate, už jos atradimus medicinos srityje (radium ir polonium).

Danzigas 1939 m. išleido 3 p. ženklų seriją, kurioje parodyti: Dr. Johann Gregor Mendel, garsus botanikas ir genų paveldėjimo teorijos atradėjas, Dr. Robert Koch, tuberkuliozės bakterijų atradėjas ir Dr. Wilhelm Konrad Roentgen, rentgeno spindulių atradėjas. - Turkija keletą metų iš eilės leido primokamų pašto ženklų serijas, kurių pelnas skiriamas kovai su džiova ar vaikų globos reikalams. Taip pat išleido p. ženklą su pagarsėjusia gail. seserim Nightingale. - Šveicarija beveik kasmet išleidžia p. ženklų serijas, skirtas Raud. Kryžiui ar labdarybės reikalams.

Ant. Bernotas

1. JAV - 100 metų Tarp. Raudonajam Kryžiui.
2. Brazilija - primokamas pašto ženklas kovai su raupsais.
3. Lenkija - Dr. Marija Curie-Skladowska.
4. Jugoslavija - Raud. Kryžiaus savaitė, 1963.

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

DETROIT

KAZIUKO MUGĖ

Pasiruošimas ir pati Kaziuko mugė lyg kokie stebuklingi vaistai. Gal netaip laukiama ir svajojama kaip stovyklos, bet mano supratimu, labiau išjudinanti, nes Kaziuko mugė ištraukia iš namų ir tokius skautus, kurie retai kur pasirodo. Be to, jos laukia ir visuomenė. Todėl pilnai tikiu, kad mūsų Kaziuko mugė yra bent savo judrumu panaši į Vilniuje ruoštąsias.

Nežinau kiek dienų (o gal ir naktų) praleido skiltys, draugovės, vadovai ir pavieniai skautai, tėvų komitetas ir tėvai ruošdamiesi Kaziuko mugei, bet pasistengsiu aprašyti tų nematomų pastangų įspūdį.

Jau šeštadienį salė virė darbu: buvo statomi į vietas stalai, lentynos, dėstomi darbeliai, ruošiama kavinė, baigiami baidyklių namai, o virtuvėje skutamos bulvės ir piaustomi lašinukai... Sekmadienį dar gerai neprašvitus rinkosi šeimininkės sunkiam dienos darbui. Šiais metais skaniai virtuvei vadovavo Liolė Kizlauskienė su būriu pagelbininkų. Ach, tie cepelinai! Kiek prie jų darbo, o išnyksta pirmieji lyg pavasario sniegas. Kiek vėliau pradėjo salėn keliauti pyragai ir kitos gėrybės tuoj pat tvarkomos ir dėstomos į vietas daugelio rankų. Čia triūsė Stasė Matvekienė - nepailstanti skautų padėjėja.

Bažnyčioje žmonių daugiau negu visuomet. Vėliau sužinojau, kad kitų parapijų žmonės važiavo į Dievo Apvaizdos bažnyčią, kad, gink Dieve, nepavėluotų atidarymui. Mat mūsų Kultūriniame Centre tuojau ir keliauji (kur tu keliauji - grūdiesi) tiesiai iš bažnyčios koridoriumi į salę. Salėje išsirikiavę skautai ir vadovai tik ir laukė šios srovės. Gabijos tunto tuntininkė fil. s. Liuda Rugienienė atidarė mugę išvardindama joje esančias visokias gėrybes ir kvietė valgyti, gerti ir - viską išpirkti. Baltijos tunto tuntininkas s. Česlovas Anužis pristatė svečius: Clevelando tuntininką ps. Romą Vasį ir tunto adjutantą skautą vytį Remigijų Belzinską.

Buvo pakviestas L.B. pirmininkas Jonas Urbonas perkirpti kaspiną ir maršui grojant pasipylė žmonės smalsiai apžiūrinėdami šiais metais kiek kitaip atrodančius įrengimus. Čia reikia pasakyti, kad Kaziuko mugės darbai daug sunkiau pajudėtų iš vietos jei neatsirastų tokių pasišventusių tėvų kaip Mykolas Abarius. Jau kelinti metai iš eilės jis padeda įrengti prekystalius, o šiais metais padarė naujas lentynas su lietuviškais išpiaustytais papuošimais. Manau, tos lentynos puoš ir ateities Kaziuko muges. Lentynos ir stalai, kaip malūno sparnai išsiskėtę vidury salės ir vis prie kiekvieno sparno kitokie gražumynai. Viduryje Velykinis stalas su loterijai paauko-

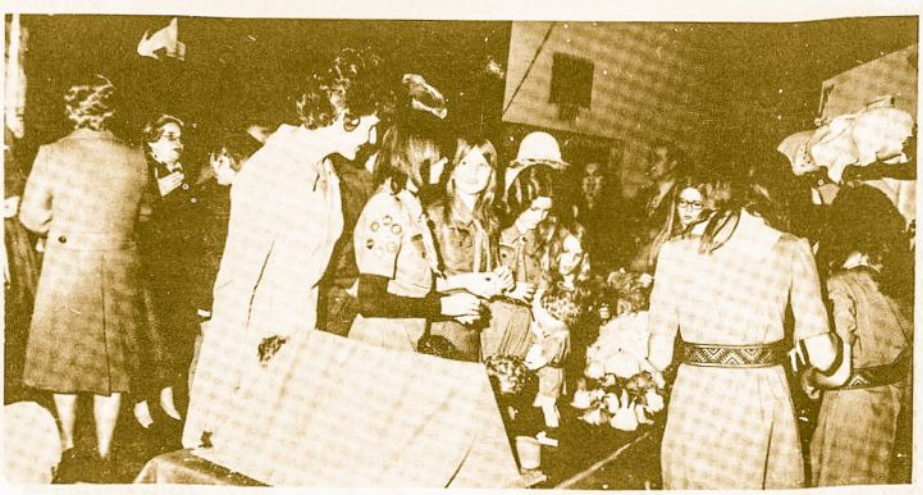

Atidarant Detroito Kaziuko mugę. Iš k.: J. Urbonas, Baltijos tunto tuntininkas s. Č. Anužis, svečiai iš Cleveland - Pilėnų tuntininkas ps. R. Vasys ir adjutantas s.v. R. Belzinskas. Kalba Gabijos tunto tuntininkė s. L. Rugienienė.

J. Urbono nuotr.

Mūsų lentynoje - žaislų karalystė!

Sesė Irena Sventickaitė ištrūkusi iš baidyklių namo, prisiglaudė prie musmirėlės.

tais daiktais: Reginos Alkevičienės meniška lietuviškais raštais vaza, Pranės Balandienės du didžiuliai tortai, Genutės Rudienės juosta iš Lietuvos ir Židiniečių papuošta lėlė.

Bet leiskite grįžti prie durų ir pradėti mugės apžiūrinėjimą iš eilės. Prie virtuvės net nebandžiau prisigrūsti, nes buvo apgulta žmonių (kokia išalkusi mūsų publika!) ir pro visus gardžius kvapus nuėjau kur prie sienos broliai tvarkė žaidimus. Sukosi ratai, riedėjo sviediniai, sprogo balionai, lėkė golfo sviedinukai ir laimingieji žaidėjai buvo apdovanojami. Toliau brolių fotografijos stotis. Pasodina su Velykiniu kiškiu ant kėdės, pokšt - šviesa, o už kelių minučių nuotrauka išradingai užlenkiama ant sagos ir nueina žmogus prisiseges savo portretą. Čia pat brolių karštų bulvių kvapsniai traukė nosį, toliau ledai, sesių "sprogdinti kukurūzai" ir vėl pora žaidimų. Prie kitos sienos tėvų komiteto tvarkoma loterija su gausybe fantų, kurie nyko žaibo greitumu. Be to, ties kiekvienu žingsniu dar užkliūvi už kitų įvairumų. Štai sesės pardavinėja mugės ženklelius - širdukes, tiesiai į tave atvažiuoja baronkų vežimas, už skverno tempia grybuku pasipuošusi sesė pardavinėjanti grybukų sausainius. Broliai pardavinėja loterijos bilietus: "...laimėsite dail. V. Vaitiekaičio du tapytus paveikslus, kuriuos jis padovanojo skautams viešėdamas Detroite..." Ir taip be galo...

Prie "malūno sparnų" apsisukus susidūriau su brolių medžio drožiniais vienas už kitą gražesniais. Prie kito sparno keptos širdelės, dar prie kito konkurencija broliams - sesių medžio gėlės. Toliau skaučių degintų lėkščių, dėžučių, vazų, gėlių, audinių, juostų, pagalvėlių, margučių ir atvirukų margumynas. Židiniečių papuoštos

Pas mus buvo baisiau negu Disneyland!

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO

O čia žaidimai ir lošimai...

tautiniais drabužiais lėlės, dar toliau paukštyčių žvėrynas, kriauklukų niekniekiai, skautiškos lėlės ir t.t. Rodos daug ką norėtum nusipirkti, bet nespėji apsisukti ir tau patinkamas daiktas jau keliauja su kitu savininku.

Kiek pasidrąsinusi žygiuoju į baidyklių namą. Ne, jo neaprašinėsiu. Kas nebuvote turėsite kitais metais nueiti, o kitur gyvenantiems pasakysiu: konkurencija visiems "Disneyland" baidyklių namams. Kiek vėliau jau ramiai užkandžiaujant vyr. skaučių vokiškoje kavinėje dar vis mačiau plūduriuojančią galvą išvietės vande nyje, o cepelinų nebedrįsau val gyti, nes akyse stovėjo antkapis su užrašu: "...čia guli ps. Sven - Kaziuko mugėje persivalgęs cepelinų..." Bet pamažu nurimo nervai ir vėl galėjau ramiai nuo scenos kavinės stebėti žmones ir kaip skruzdėles bėgiojančius skautus ir skautes. Vyr. skaučių kavinė irgi turtinga: vokiškos dešros su kopūstais, bulkutės, pyragai, tortai, kava, duoninė gira ir kitos gėrybės. Ir dauguma, kiek žinau, jų pačių darbas. Gal tik padavėjos galėjo kiek šmaikščiau apsisukti, nes girdėjau kiti būtų nepasigailėję rankpinigių...

Galvojau, kad išvardinsiu visus kas dirbo, bet pasirodo neįmanoma, nes dirbo visi kas tik kaip nors prie skautų priguli. Tad belieka pasakyti ačiū visiems vadovams, skautams, tėvų komitetui, kuriam šiais metais vadovauja Kazys Kizlauskas, ir visiems, kurie po Kaziuko mugės darbų kojų, rankų ar galvos valdyti nebegalėjo...

Bet nenusiminkite! Per metus bus galima pailsėti ir vėl kitai Kaziuko mugei pasiruošti!

D. Jankienė

CHICAGO

NERIJOS TUNTO ŪDRYTĖS IŠKYLAUJA

Po didelės sniego audros nepabūgo mažosios ūdrytės balandžio 6 d. su tėvelių pagalba važiuoti į p.p. Karaliūnų mišką, kur jų laukė vadovės ir kiškiukų paslėpti velykiniai margučiai. Laimingai suradusios margučius, šiek tiek sušalusios, kelio ženklus sekdamos, keliavo jos į svetingus p.p. Karaliūnų namus.

Ten buvo daug linksmumo bežaidžiant velykinius ir skautiškus žaidimus, kurių laimėtoja tapo sesė Linda Balčiūnaitė, surinkusi daugiausiai taškų.

Gerokai apšilusios, pavargusios, suvalgė rastus margučius, pasistiprino gardžiomis p. Karaliūnienės paruoštomis dešrytėmis, šiltu šokoladiniu pienu, saldumynais. Iškylą užbaigė rateliu, dainuodamos dainą "Tam namely, tam mažam".

Nerijos tunto Ventės laivo ūdrytės su šypsena sutinka pavasarį prie Jaunimo Centro. Kairėje stovi laivo vadė v.v. Rasa Jovarauskaitė, dešinėje - laivo vadės padėjėja v. Rūta Karaliūnaitė.

Džiugu sėkmingai baigus buriavimo kursus.

Nerijos tunto jūrų skautės. Pirmoje eilėje iš k. R. Andrijauskienė, A. Veselkienė, Seserijos Jūrų Skaučių Skyriaus vedėja j.v.s. A. Gasnerienė, Nerijos tunto tuntininkė j.s. A. Jovarauskienė, I. Jakštienė ir B. Vindašienė. Antroje eilėje iš k. A. Nakutytė, R. Jovarauskaitė, R. Karaliūnaitė, L. Andrijauskaitė, R. Dičiūtė, R. Maciejauskaitė, V. Markevičiūtė, R. Stolsaitė ir L. Dainytė.

G. Janulos nuotr.

CHICAGO

JŪRININKŲ KURSAI

Keturis mėnesius trukę jūrininkystės ir buriavimo kursai buvo užbaigti diplomų įteikimo vakaru š.m. kovo mėn. 17 d. Jaunimo Centro kavinėje. Kursus baigė 13 sesių ir 9 broliai. Į užbaigtuvių vakarą atvyko ir svečių: tuntininkai j.s. A. Jovarauskienė ir j.ps. L. Kupcikevičius, Seserijos Jūrų Skaučių Skyriaus vedėja j.v.s. A. Gasnerienė, j.v.s. dr. K. Aglinskas, j.s. A. Levanas ir j.s. K. Oželis.

Diplomus su III klasės jachtos vado teoretiniu egzaminų išlaikymu gavo: K. Miecevičius (baigęs pirmuoju), A. Maciejauskas, A. Veselkienė, E. Nakutis, R. Andrijauskienė, R. Maciejauskaitė, B. Vindašienė, R. Karaliūnaitė, I. Jakštienė, V. Markevičiūtė, J. Jovarauskas, R. Vidžiūnas, M. Naris ir V. Jozaitis. Baigimo diplomus gavo: L. Andrijauskaitė, L. Dainytė, R. Dičiūtė, R. Jovarauskaitė, R. Stolsaitė, A. Nakutytė, G. Janula ir B. Vindašius.

Kursuose buvo dėstoma buriavimo teorija, laivų tipai, statyba, priežiūra, apranga, manevrai, navigacijos priemonės ir t.t. Klasėje atlikti kaikurie praktiški darbai. Kursų lektoriais buvo De Paul universiteto profesorius dr. J. Anysas ir j.v.s. B. Juodelis.

Diplomus įteikė buriuotojas veteranas dr. K. Aglinskas. Kursus baigusius seses ir brolius sveikino abu tuntininkai, j.v.s. A. Gasnerienė, dr. K. Aglinskas ir dr. J. Anysas. Kursų vedėjas priminė, kad vasarą visi kursantai turės atlikti buriavimo praktiką su "Baltijos" jachta ir kitais Lituanicos tunto burlaiviais. Kursantų vardu abiems lektoriams padėkojo kursų seniūnas K. Miecevičius, įteikdamas Klaipėdos ir Vilniaus herbus. Pabaigtuvių vaišes surengė III kursų laidos sesės gintarės, vadovaujamos M. Kupcikevičiūtės.

Užbaigtuvių vakaro dalyviams dr. K. Aglinskas, A. Levanas ir K. Oželis parodė jų atliktos jūrinės kelionės filmą. Iš San Francisco iki Havajų salų jie buriavo 15 parų. Padėkoję svečiams už įdomų filmą, kursantai tarė: "Iki pasimatymo ant jachtos Michigano bangose". Šiuos kursus suruošė Lituanicos tunto jūrų budžių "Prezidento Smetonos" įgula, vadovaujama ps. J. Jovarausko.

BJ

Chicagos Jūrininkystės ir Buriavimo kursų IV-ji laida su vadovais dr. J. Anysu ir j.v.s. B. Juodeliu.

CLEVELAND

Clevelando Kaziuko mugę atidarė LSS Tarybos Pirmininkas v.s. A. Saulaitis.

Šalia matosi Clevelando Pilėnų tuntininkas ps. R. Vasys ir Chicagos Lituanicos tunto Miško Broliai.

B. Kazėno vedami įžygiuoja Klaipėdos vietininkijos jūrų skautai.

V. Bacevičiaus nuotr.

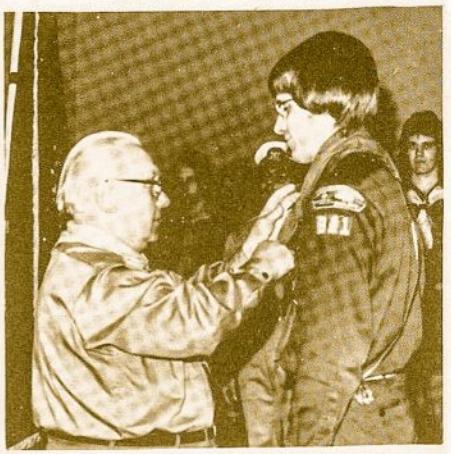

Pilėnų tuntininkas s.v. R. Vasys pakeltas į paskautininkius. Jam kaklaraištį riša v.s. A. Saulaitis.

V. Bacevičiaus nuotr.

CHICAGO

ČIUOŽIMO IŠKYLA KERNAVĖJE

Šiais metais buvo labai smagu, kad Kernavės paukštytės galėjo turėti čiuožimo iškylą. "Šešupės" ir "Dubysos" draugovių paukštytės susirinko Jaunimo Centre 12:00 valandą. Tėveliai mus nuvežė į Willow Springs Ice Chalet. Mes subėgome į vidų, užsimokėjome, užsidėjome pačiūžas ir ėjome čiuožti. Arena buvo maža, bet vistiek buvo labai smagu pačiuožti. Aš su savo drauge pasidalinome saldainį, gėrimą ir ledus - abidvi gerai užkandom. Po to aš ir pora mano draugių turėjome lenktynes, bet buvo tiek daug žmonių, kad sunku buvo įsibėgėti. Už poros valandų mes turėjome važiuoti namo. Mes labai nenorėjome išsiskirstyti, bet žinojome, kad sekančiais metais vėl galėsime važiuoti. Mums buvo labai smagu, kad mūsų sesės vadovės mums galėjo padaryti tokį didelį malonumą.

Rita Bartuškaitė
"Šešupės" draugovė

Pro išdabintas lentynas į Kaziuko mugę atžygiuoja Pilėnų tunto broliai vedami s.v. R. Belzinsko.

V. Bacevičiaus nuotr.

TORONTO

"Šatrijos" tunto vadija Vasario 16 d. Toronte.

Nuotr. St. Dabkaus

Jaun. skaučių "Rūtos" dr-vės dr-kė v.sk. sl. Asta Senkevičiūtė perveda savo seses į skaučių dr-vę Vasario 16-tosios sueigoje.

"Kur Šatrija, Rambynas, kur
Minija sriauni,
Gražioj Žemaičių žemėj užaugom
mes visi..."

Nors Minija ten nevinguriuoja ir ten ne Žemaičių žemė, bet Toronto "Šatrijoj" ir "Rambyne" auga daug skautiško jaunimo; ten ruošiamos Kaziuko mugės, stovyklos, vieninteli visoje Sąjungoje gyvuoja"v.s. Stepo Kairio muzikinis vienetas".

Vasario 16 proga įvyko iškilminga sesių ir brolių tuntų sueiga. Įnešus vėliavas, šios brangios šventės proga prisiminėme Lietuvos savanorius kūrėjus. Rambyno tuntininkas ps. V. Turūta mielu žodžiu pasveikino kovojusius dėl Lietuvos laisvės. Vasario 16 prasmę jaunimui paaiškino savanoris p. Kazlauskas.

Skautiškoji sueigos dalis pradėta tuntų įsakymais. LSS Tarybos Pirmijos narė v.s. M. Vasiliauskienė perskaitė Seserijos VS L. Milukienės įsakymą, kuriuo skaučių Šatrijos tuntui skiriama nauja tuntininkė.

Savo duoklę Šatrijai atidavusi tuntininkė s. Prima Saplienė perdavė tunto vėliavą s. Danutei Keršienei, kuriai šios pareigos jau "antras kryželis", nes sesė Dana Šatrijai yra vadovavusi 1958-62 metais.

Tunto prisiminimui s. Saplienei buvo įteiktas sesės Sendžikienės audinys. Abi vadoves sesės ir broliai vyčiai apdovanojo gėlėmis.

Linksmą laužą vedė sl. V. Barauskaitė su ps. B. Paliulyte, o po to... skautiški darbai turės riedėti vienas po kito:

Ruošiamas šv. Jurgio minėjimas-skautorama. Bus iškilminga sueiga, įžodžiai, statomas vaidinimas.

v.s. S. Kairio muzikinis vienetas ruošiasi išvykai į Washingtoną, gegužės 16-17 d.d.

"Rambyno" tunt. ps. Vyt. Turūta, s. P. Saplienė ir "Šatrijos" tunt. s. D. Keršienė po iškilmingos sueigos.

Nuotr. St. Dabkaus

Paruošti "Aušrinės" dr-vės ir vilkiukų paviljonai laukia pirkėjų. Kaziuko mugė 1975 mt. Torontas.

Nuotr. Barzdžiaus

Skautės ruošia kelionę pas p. **Tamošaičius** į Kingstoną birželio 14 d.

Stovykla Romuvoje prasidės liepos 19 d.

Šiuo metu Šatrijoje veikia 7 draugovės. Paukštyčių TULPĖS draugovė - draugininkė vyr.sk.v.sl. S. Kazilevičiūtė ir RŪTOS su draugininke vyr.sk.v.sl. A. Senkevičiūte. Trys skaučių draugovės - AUŠRINĖ, MIRGA ir DAINA. Jų draugininkės - vyr. skautės - sl. L. Rusinaitė, v.sl. Ž. Šilininkaitė ir sl. R. Draugelytė. Vyresnių skaučių draugovėms vadovauja - VAIDILUTĖMS - ps. B. Paliulytė, KUN. BIRUTĖS draugovei - v.sl. G. Baltaduonienė. Jūrų skaučių gintarių įgulos vadovė yra v.v. D. Zulytė ir jūrų skaučių valties vadovė - s. A. Byškevičienė. Tunto adjutantė yra ps. R. Lasienė, komendantė - vyr.sk.v.sl. S. Šarkutė, tuntininkės pavaduotoja - vyr.sk.sl. V. Grybienė, laužavedė - vyr.sk.sl. V. Barakauskaitė, parengimų vadovė - vyr.sk.psl. V. Vaitiekūnaitė.

*

Kaziuko mugė praūžė įprastu smagumu. Visos draugovės daug ruošėsi ir gražiai dalyvavo.

*

Rambyno tunto Mindaugo draugovė turėjo dvi žiemos iškylas, ruošiasi pavasario iškylai ir įžodžiui.

*

Minint penktąsias v.s. S. Kairio mirties metines, jo kanklininkės skambino Mišių metu Prisikėlimo bažnyčioje.

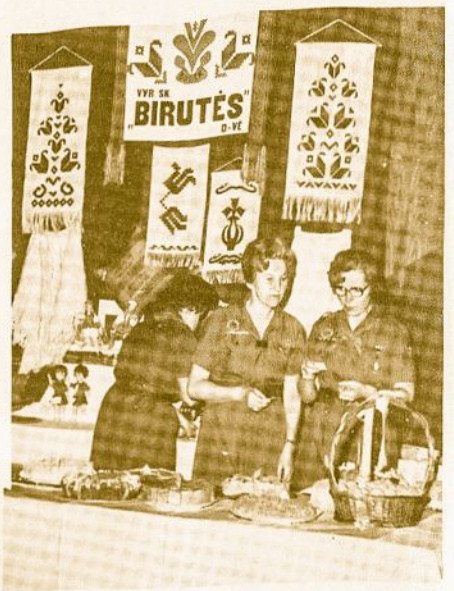

Kun. Birutės vyr. skaučių dr-vės paviljonas Kaziuko mugėje. Vidury dr-kė v.sk. v.sl. G. Baltaduonienė.

Nuotr. St. Dabkaus

"Skautų Aido" įgaliotinė Toronte ps. B. Abromaitienė ir O. Indrelienė, žinoma skautų rėmėja, rinko aukas savajai spaudai Kaziuko mugės metu.

Nuotr. Barzdžiaus

IŠ L.A.

LAISVĖS TROŠKIMO LIETUVAI ĮGYVENDINIMAS

Neeiliniai įvykiai sudrebino Los Angeles skautus. Kovo 1 dienos rytas. Skubame greitkeliu į lietuvių parapiją. Šiandien ir rytoj - Los Angeles skautų studijų dienos.

Bendruomenės salė pusiau užpildyta suaugusių vadovų ir studijuoti pradėjusių skautų. Čia pat turime svečią Tarybos Pirmininką v.s. A. Saulaitį. Pirmoji prelegentė Mirga iškelia įdomų, bet dėl laiko stokos neišaiškintą klausimą: ar geriau turėti daug skautų, įvairaus sugebėjimo, ar mažiau ir stiprių, kurie užtikrintai perims vadovų pareigas. Sesė Irena atsako, kad ne visi gimsta vadovais, bet skautaudami lavinasi ir mokosi, auga nau-

Saulėtoje Californijoje, Palangos tunto vadovės. Iš k. ps. S. Nefaitė, s. L. Vilimienė, tuntininkė, ps. D. Basiulienė ir ps. A. Pakalniškytė.

D. Balčienės nuotr.

jos jėgos. Brolis Remys galvoja, kad vyresnės skautės tik ir laukia kol pasipuoš žaliais kaklaraiščiais ir galės duoti komandas. Iš kur jam tokia nuomonė?

Toliau Eugenijus pasakoja apie skautą vytį. Iš kur tas vardas ir kokios jo pareigos. Tyliai klauso vyčiai kandidatai, kurių net šešetas sėdi netoliese. Tie, kurie jau pasipuošę vyčio kaklaraiščiais, linksi galvomis - neaišku ar pritaria ar tik savas dūmas dūmoja. Brolis Stepas primena, kad sudominti jaunuolį - reikia turimą medžiagą tinkamai išaiškinti ir parodyti daug dėmesio.

v.s. Saulaitis šią dalį užbaigia savu žodžiu: "Praktikuojame skautybę dėl asmens ugdymo savybių".

1 val. p.p., pasibaigus lietuviškoms pamokoms, sugužėjo į salę visi skautai. Jaunimas perima temų skaitymą ir diskusijas.

Dalyvavusios Gintaro vadovių stovykloje, papasakoja savo patyrimus ir aiškina kodėl jos ten dalyvavo. Kiti susirūpinę specialybėmis, patyrimo laipsniais. Vienoms būtų įdomiau turėti naują šaką - skyrių vietoje vyr. skautės kandidatės laikotarpio, o kitoms - jis taip įdomus, kad naujas skyrius tik išblaškytų...

Sesės Jūratės suorganizuota grupė dar geltonais kaklaraiščiais susėda prie stalo ir pristato savo pažiūras apie sąmoningą jaunuolį lietuvį. (Skautės E. Bandžiulytės pasisakymą spausdiname šiame Skautų Aido numeryje. Red.). Vyksta gyvos diskusijos. Jaunuoliai, vos 15 metų, pareiškia norą turėti daugiau paaiškinimų apie Lietuvos padėtį sueigų metu.

Pabaigai Tarybos Pirmininkas pasako, kad mūsų Sąjunga yra pašaukta misijai. Likimo yra padiktuota mums tęsti lietuvišką skautavimą ir jei jaunimas sugebės įsiskiepyti tą mintį - skautybė dar žydės.

Sekmadienio popietį vėl susirinko visas Ramiojo Vandenyno rajonas sueigai. Trumputis pasveikinimas, vienetų vadovų pasikeitimas, įžodis ir šilta, skautiška programėlė visiems paliko malonų įspūdį. Los Angeles nedidelė grupelė vadovų ir negausūs skautai sugebėjo gražiai ir kultūringai pravesti studijų dienas. Ta proga išėjo naujas numeris "Sesė Skautė", skaučių Palangos tuntą perėmė s. Lionė Vilimienė. Prie šių darbų daug prisidėjo Kun. Gražinos vyr. skaučių būrelis ir skautininkų ramovė. Valio skautybei ir lietuvių ištvermei!

ps. Danutė Balčienė

1975 m. kovo mėn. 1 d. Los Angeles diskutavome šiuo klausimu:

- Ar kreipiama užtenkamai dėmesio išugdyti jaunimą sąmoningais lietuviais, įsisąmoninusiais lietuvių tautos laisvės klausimus?

Atsako sesė Elytė Bandžiulytė, "Palangos" tunto skautė:

- Skautų organizacija, mano nuomone, daugiausiai dėmesio skiria praktiškam skautavimui: patyrimo laipsnių pasiruošimui, stovyklavimui, iškyloms ir mugėms. O pati lietuvybė yra tik paviršutiniškai tepaliečiama. Žinios apie ją, pavyzdžiui, yra naudingos ruošiantis patyrimo laipsniams: tam tikslui turime pasimokyti Lietuvos istorijos, geografijos ir tautodailės. Bet iš kitos pusės negaliu sakyti, kad skautams nesvarbu lietuvybė. Pavyzdžiui, skautai neseniai suruošė Simui Kudirkai priėmimą Los Angeles ir dalyvavo Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimo programoje. Stovyklose reikalaujama kalbėti lietuviškai. Taip pat daugumas skautų priklauso jaunimo ansambliams ar lanko lietuviškas mokyklas.

Bet neužtenka vien tik laikyti vėliavą minėjimuose, kalbėti lietuviškai ir šiek tiek žinoti apie Lietuvą. Yra svarbu susipažinti su dabartine Lietuvos padėtimi, kad ateityje galėtume pasitarnauti Lietuvos išlaisvinimui. Čia mums galėtų pagelbėti mūsų vadovai, pakviesdami lietuvius politikus, rašytojus ar mūsų tautiečius, naujai atvykusius iš Lietuvos, kurie galėtų pasikalbėti su jaunimu ir pravesti diskusijas aktualiomis temomis.

Tik tada, kai skautiškasis jaunimas giliau susipažins su dabartine Lietuvos padėtimi, jis galės entuziastingai dirbti Lietuvos naudai.

ALp(LKA)3083
1975, Nr.5

S. Statkus
2245 Burr Oak Ave.
North Riverside, Ill. 60546

SKAUTU AIDAS
6842 So. Campbell
Chicago, IL. 60629

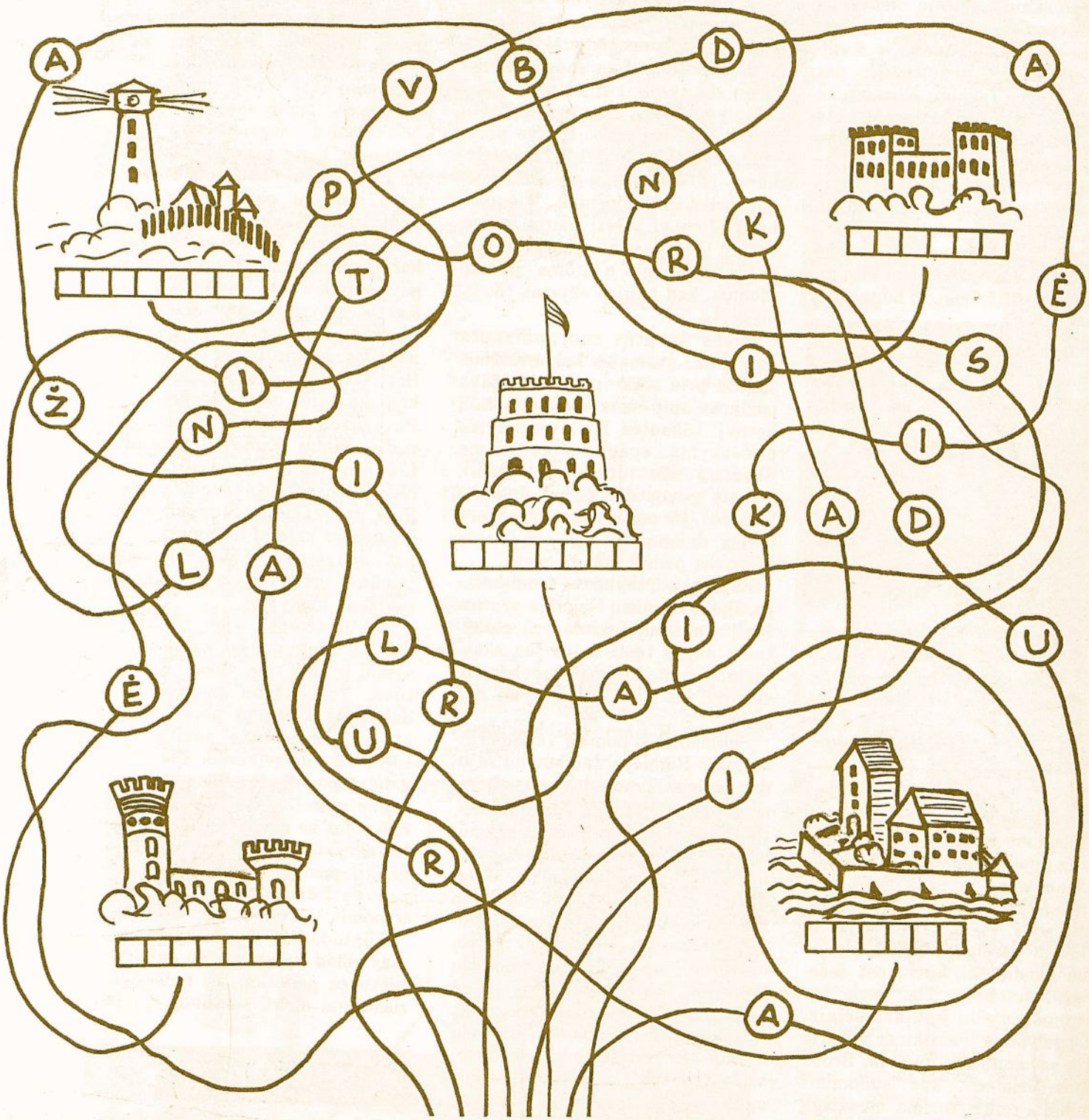

Slapti keliai veda į Lietuvos pilis. Kiekviena pilis turi atskirą kelią ir raides, kurias galima surašyti ant atskiro lapelio ir tada sudaryti pilies vietovės vardą.

90.741242